

Κ. Κ. Κολοβός
Βοιωτική 33

ΕΥΒΟΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΡΟΝΟΣ Β'.
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 21

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΡΕΑΣ ΖΩΝΤΟΣ

ΧΑΛΚΙΔΑ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1943

ΑΝΑΣΚΕΥΕΣ ΚΙ' ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Κύριε Διευθυντή του περιοδικού «Ευβοϊκά Γράμματα»,
Σύμφωνα με το νόμο περί Τύπου, σάς παρακαλούμε
να δημοσιεύσετε στο περιοδικό σας, στην ίδια θέση και
με τα ίδια στοιχεία, που δημοσιεύσατε το άρθρο «Προδό-
της της τέχνης;» τα εξής:

Όταν λάβαμε γνώση του δημοσιεύματος που μπήκε σ' ένα
βδομαδιαίο φύλλο των κ. κ. Καμπάνη και Γιοκαρίνη,
έναντιον του πρώτου από τους υπογραφομένους, και ο πρώ-
τος και το Διοικ. Συμβούλιο της Έταιρίας μας εκάναμε κά-
θε ενέργεια να μάθουμε αν ο υπογραφομένος στο δημοσί-
ημα «Γ. Βεργίδης καθηγητής» είναι πρόσωπο αληθινό.
Απ' το Υπουργείο Παιδείας βεβαιωθήκαμε ότι ο καθηγη-
τής με τέτοιο όνομα δεν υπάρχει. Το γραφείο της εφημε-
ρίδας δήλωσε πώς δεν ήξερε τη διεύθυνση του συκοφάντη.
Έτσι έγινε η δήλωση που δημοσιεύτηκε στο «Ελεύθερο
Βήμα» και που το Διοικ. Συμβούλιο τη θεώρησε ικανο-
ποιητική και το ζήτημα «θεωρήθηκε λυμένο».

Αλλά το Δ. Σ. δε σταμάτησε εκεί. Έγινε κι' άλλη έρευ-
να, κι' έτσι πληροφορήθηκε την άκριβη αλήθεια: Επί υ-
πουργίας Λογοτεχνίας, ο γενικός γραμματέας του Υ-
πουργείου, που τότε και μέλος του Διοικ. Συμβουλίου του
Έθν. Θεάτρου, προσηκόνον να αντικατασταθεί ο διευθυν-
τής του κ. Γιοκαρίνης, σκέφτηκε να προτείνει για αντικα-

Δημοσιεύουμε την παρα πάνω απάντησι του Δ. Σ. της
«Έταιρίας Έλλήνων Λογοτεχνών» που, και χωρίς την
«περί τύπου νόμου» επίκλησι ευχαρίστως θα δημοσιεύαμε.
Κι' ενώ δεχόμαστε με ικανοποίησι, τις σχετικές εξηγήσεις,
δεν μένουμε απόλυτα ήσυχοι κι' ευχαριστημένοι για την ού-
σια, τού όλου ζητήματος.

Και τού όλου ζητήματι δεν είναι διόλου τού αν του έπροτά-
θη και πώς δεν την δέχτηκε, ο κ. Σικελιανός, την διεύθυνσι
του Έθνικου Θεάτρου, τι φέμματα μπορεί να διασπείρει—
γύρω από την υπόθεσιν αυτή—ο κ. Γιοκαρίνης ή οποιοσδήπο-
τε άλλος. Ούτε εάν ο τελευταίος αυτός, δεν είναι ούτε καν
λογοτέχνης.

Γι'—δλ'—αυτά—πρός τα πράγματα;

Την ανασκευήν αυτών των πραγμάτων θα την προτιμού-
σαμε άλλοιώς. Καί ακριβώς ως εξής:

1) Ότι ποτέ—στον αιώνα—ο κ. Σικελιανός, ποιητής
και Πρόεδρος της «Έταιρίας Έλλήνων Λογοτεχνών» δεν έ-
θεάθηκε και δεν ακούστηκε εκεί—εκεί—στις αρχές κατοχής,
να ζητάει την πάψι, από ώρισμένη θέσι, ενός άλλου—αδιά-
φορο αν λογοτέχνη ή όχι—για να την πάρει αυτός και

ταστιάτη του τον κ. Σικελιανό, και τούτο τό ανακοίνωσε
τότε σε κάμποσους, καθώς και στον κ. Σπ. Θεοδωρόπουλο,
στην κ. Σοφ. Γ. Τουρνάκη κλπ. 'Αλλά, όπως είναι γνωστό,
ο κ. Γιοκαρίνης (που δεν είναι ούτε μέλος της Έταιρίας
Έλλήνων Λογοτεχνών, ούτε λογοτέχνης), έμεινε διευθυντής.
Απ' αυτά όλα βγαίνουν τα εξής: Α') πώς ο κ. Σικε-
λιανός δεν πήγε ούτε σε ξένους ούτε άλλου να ζητήσει καμ-
ιά θέση κανενός λογοτέχνη. Β') πώς το δημοσίευμα ήταν
γοιμμένο από τη σύνταξη της βδομαδιαίας εφημερίδας
που έβγαине τότε και κυκλοφορούσε κάθε Δευτέρα στις συ-
νοικίες, και μπήκε από κάτω ψευδώνυμο και ψευτοόνομα.
Και Γ') πώς ο κ. Σικελιανός και το Δ. Σ. της Έταιρίας
Έλλήνων Λογοτεχνών εκάναν κάθε τι, όχι για να διαψεύ-
σουν τη συκοφαντία την τόσο ποταπή, αλλά για να μάθουν
το υποκείμενο που τόλμησε να τη δημοσιεύσει.

Αθήνα, 2 Νοέμβριον 1943

Για τού Δ. Συμβούλιο
της Έταιρίας Έλλήνων Λογοτεχνών
ο Πρόεδρος

Άγγελος Σικελιανός

ο Αντιπρόεδρος
Κώστας Ουράνης

ο Γ. Γραμματέας
Σπύρος Θεοδωρόπουλος

2) Ότι ο κ. Σικελιανός έμήνυσε για συκοφαντία στον
αξιότιμον εισαγγελέα τον με την υπογραφή «Βεργίδης» συ-
κοφάντη του, ή αν αυτός είναι άτομο ανύπαρχτο τον διευ-
θυντή της εφημερίδας (έστω κι' αν κυκλοφορούσε στις συνο-
ικίες! κάθε δευτέρα) που (καθώς και τού συμβούλιο της έται-
ρίας παραδέχεται) συνέταξε και δημοσίεψε τού συκοφαντικό
έκείνο δημοσίευμα, που μās απασχόλησε.

Και τότε εν' από τὰ δύο θα συνέβαινε: Ή ο κ. Σικε-
λιανός θ' αποδειχνότανε—όπως θέλουμε πάντα να πιστεύ-
ουμε—άθωος της κατηγορίας αυτής; κι' ο συκοφάντης θα
πήγαινε μια χαρά στη φυλακή ή...μ' αυτό—δντας τόσο φο-
βερό και τόσο ευκολονόητο σύγγραφο—ας τ' αφήσωμε κι'
ας μη τού ξαναποθμε εδώ—πέρα.

Τέτοια, την ανασκευή, θα τη θέλαμε έμεις; Έμεις; σχή-
μα λόγου. Ή καλή τάξι, τα πράγματα.

Μά ο κ. Σικελιανός και τού Δ. Σ. της «Ε. Ε. Λ.» τη
θήλησε άλλοιώς. Καί—τι να γίνει—τη δεχόμαστε κι' έτσι.

ΤΑ «ΕΥΒΟΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ»

"ΕΥΒΟΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ,"

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ίδιοκτήτης: ΑΝΤΡΕΑΣ ΖΩΝΤΟΣ
Κατοικία: Ἀρεθούσης 36Γραφείον - Τυπογραφείον: Ἀγγελῆ 26
Τηλέφωνον: 3-45 — ΧΑΛΚΙΔΑ
Προϊστάμενος Τυπογράφου: Κ. ΣΥΛΙΒΟΣ
Ὁδὸς Ἀποστόλη 1

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐτησίᾳ Δραχ. 12.000.— Ἐξάμηνος Δραχ. 6.000.
Γιὰ Δήμους, Κοινότητες, Τράπεζες καὶ διάφο-
ρους ὀργανισμοὺς: ἔτησίᾳ δραχ. 20.000.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Συνδρομὲς καὶ Καταχωρήσεις προπληρώνονται.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ—ΕΠΙΤΑΓΕΣ—ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ κλπ.

Πρὸς τὸν κ. Ἀντρέαν Ἰ. Ζώντον—Χαλκίδα
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δραχ. 1.000

«Τὰ Εὐβοϊκὰ Γράμματα»

πωλοῦνται ἐνταῦθα εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖο κ. Βρεττοῦ
—Ἀθάντων 16—καὶ εἰς Ἀθήνας εἰς τὰ Βιβλιο-
πωλεῖα Κολλάρου—Σταδίου 38—καὶ «Ἀετός»—
Βουκουρεστίου ὁ 6'.τῆς φάρσας του. Δυστυχῶς, ὅμως, ὁ θεωρούμενος, ἀπ' ὅλους
τῆς πυροβολοχίας ἀνίκανος γιὰ νὰ ρίξει καὶ ἓνα πυροβο-
λισμὸ «στὸ γάμο τοῦ Καραγιώζη». Σιμόπουλος, τούτη
τὴν ὥρα δὲν ἀστεϊεύεται. Φωνάζει τὸ πρῶτο ἄλι! καὶ τρα-
βάει ἀμέσως τὸ πιστόλι. Ὁ ἐφορευόντας φαρσέρ, ποῦ ἤ-
θελε κανονικὰ ν' ἀκούσῃ καὶ τὸ δεύτερο καὶ τρίτο ἄλι!
ἔκανε μίαν ἀπότομη, πρὸς τὰ ἔμπρός, κίνησι, γιὰ νὰ ἰδῇ κατὰ
πόσο ὁ Σιμόπουλος εἶχε τὸ θάρρος νὰ παραμείνῃ στὴ θέσι
του. Ὁ γιωμάτος, ὅμως, —παράδοξα ἀπόψε— παλληκα-
ριά καὶ θάρρος πυροβολητῆς μας τραβάει δύο πιστο-
λιές τοῦ λοχία καὶ τὸν ξεπλώνει χάμον νεκρό!Ὁ δεκανέας τῆς ὑπηρεσίας, ποῦ ἦτανε μνημένος, στὴ
φάρσα, καὶ περιέμενε στὸν πολὺ κοντὰ στὸ σταῦλο εὐρι-
σκόμενο θάλαμο τῆς πυροβολοχίας, τ' ἀποτέλεσμα, ἀκου-
σε τὴς τουφεκιές, ὑποπτεύθηκε, πὼς καὶ κακὸ θὰ συμβαί-
νει καὶ ἔτρεξε νὰ ἰδῇ.Προχώρησε, μὲ κάποιον φόβο στὸ σταῦλο. Εἶπε ποῖος
εἶναι, γιὰ νὰ τὸν ἀφήσουνε νὰ μπῆ, ἀνάβει τὸ φανάρι
τοῦ σταύλου καὶ μπαίνει μέσα στ' ἄλογα. Ἐκεῖ βοήθησε
μπροστὰ σὲ μιὰ φορτικιστικὴ εἰκόνα: δύο σκοτωμένοι ἄν-
θρωποι κολυμπούσανε στὸ αἶμα, μέσα στῶν ἀλλόγων τὰ
πόδια.Ὁ φοβισιάρης Σιμόπουλος, ποῦ βοήθησε τὸ θάρρος ὄχι
μόνο νὰ σκοτώσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ξετάσῃ, νύχτα, τὸ θῦμα
του, γνώρισε στὰ μούτρα τοῦ σκοτωμένου, τὸ λοχία του
καὶ ἀπὸ τὴν πίκρα του πέταξε καὶ ἐκεῖνος τὰ μυαλά του
στὸν ἄερα!

Ἀντρέας Ζώντος

Ὁ Ἑλληνικὸς στίχος

Χαλκίς

«Ὦς ὦραία ἦταν μου ἀπόψε ἡ λύπη...»

Πρὶν ἢ τὸ Σπύρο Ταμπακᾶ
Στὸ δρόμο μου ἀπαντήσω
(Στὰ πεταχτὰ μιὰ τράπουλα,
Νὰ βρῶ νᾶν τὰ γυρίσω)
Καὶ στὸν Τσαπέπα—καφενέ,
Νὰ πάω νὰ ξενοχτήσω.
Πρὶν νὰ μὲ πάρῃ ἡ κονταυγῆ.
Ν ἀκούσω τὸν Πολίτη,
Νὰ λέῃ: καὶ ἀπόψε ἀργήσαμε
θ' ἀνήσυχουν στὸ σπίτι.
Στὴ Χάρη τὴ θαυματουργῆ,
Μπρὸς στὴν Ἁγιά—Παρασκευή,
—Βυζαντινὴ, ἀθλοφόρα, ἀγνή—
θὰ πάω νὰ προσκυνήσω...Τὰ «Εὐβοϊκὰ τὰ Γράμματα»,
—Μᾶς πῆραν τὰ γεράματα
—Μᾶς παίρνουν καὶ τὰ κλάμματα
Μὲ κάμαν νὰ γυρίσω,
Εἴκοσι χρόνια πίσω.
Καὶ ποῦ κρασι' Ἀμπελιώτικο
(Καλὸ σὰν τ' Ἀναπλιώτικο).
Νὰ πιῶ νὰ λησμονήσω...

«Ὦς ὦραία ἦταν μου ἀπόψε ἡ λύπη...»

Ἄ. Ἀναπλιώτης

Δεκαπεντασύλλαβοι

Κάλλιο παιδί στα γέρα σου παρά στα νιάτα γέρος.
—
Ἄψε κερί στην ἐκκλησιά, κρασί πιές στην ταβέρνα.
—
Σοφέ, σύρε ὄζω στα χωριά τὴ γλώσσα ἂν θές νὰ μάθεις.
—
Τ' ἄψυχα πότε συμπονοῦν μὲ μᾶς, πότε σαρκάζουν.
—
Κ' ἢ ἀσβολερώτερη νυχτιὰ κάποτε ξεμερώνει.
—
Βάνε φτεροῦγες στην ψυχὴ, στα πάθη χαλινάρι.
—
Τὸ χαραμέρι ἔχει σπερνό. Τὰ νιάτα ἔχουνε γέρα.
—
Μακάριος δπιος πόνο του κάνει τὸν ξένο πόνο.
—
Μόνο ἀπὸ ξάστερες πηγές πάρε νὰ πιεῖς νεράκι.
—
Κάποτε ὁ ἀξιώτερος καρπὸς βγαίνει ἀπ' τὴ γῆ τὴ χέρσα.
—
Στάσου ὅμοια δυνατὸς μπροστὰ στὸν ξεπεσμό, στὴ δόξα.
—
Μὲ τὴ δροσοῦλα ζοῦν οἱ ἄνθοι, μὲ τὴν ἀγάπη ἡ νιότη,

Σπύρος Παναγιωτόπουλος

ΚΡΙΣΕΙΣ — ΓΕΓΟΝΟΤΑ — ΣΧΟΛΙΑ

Ἐπιστροφή ὄχι εὐχάριστη

Ἀπὸ μῆνες μᾶλλον πολλοὺς, μᾶς εἶχε φτάσει ἓνα
παράξενο ἀκουσμα. Εἶχεν εἰπωθεὶ δηλαδὴ—καὶ δη-
μοσιευτεῖ στὴς ἐφημερίδες εὐρύτατα—ὅτι τὸ Πανεπι-
στήμιο Λυσαβῶνας θάστελνε («δῶρον στὸ Πανεπιστή-
μιον τοῦ ἀρχαίου φωτός») σὲ ἀνταπόκριση αἰτήσεως τοῦ
Πανεπιστήμιου Ἀθηνῶν, 30 δλόκληρους τόνους εἶδη
τροφίμων (καρρέ, ζάχαρ, ὄσπρια, γάλατα συμπυκνο-
μένα καὶ ἄλλα) ἀξίας πολλῶν—καὶ μάλιστα παρα-
πολλῶν σημερινῶν—δυσεκατομυρίων δραχμῶν. Καὶ
ἀκόμα εἶχε εἰπωθεὶ—καὶ ἐδῶ τὸ εὐχάριστον ἀκουσμα,
ἔγινε καὶ παράξενο ἀμέσως—ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ Ἀ-
βρααμικὰ ἀγαθὰ, θὰ τὰ μοιράζονταν οἱ καθηγητὲς καὶ
τὸ προσωπικὸ τοῦ Πανεπιστήμιου Ἀθηνῶν, δηλαδὴ
ὄχι περισσότεροι ἀπὸ 200—300 ἀνθρώποι.Τὰ «Εὐβοϊκὰ Γράμματα» τότε γράψανε γι' αὐτὰ
κατιτίς. Εἶπαν δηλαδὴ, ὅτι, δὲν πιστεύανε ὅτι τὰ...
Μαχαραγιάδικα «δῶρα» αὐτὰ, θὰ τὰ μοιράζαν μετα-
ξὺ τους οἱ εὐάριθμοι καθηγητὲς καὶ προσωπικὸ τοῦ
Πανεπιστημίου αὐτοῦ, σ' ἐποχὴ ποῦ οἱ φοιτητὲς
καὶ νεοὶ ἄλλων μορφωτικῶν ἰδρυμάτων πέθιναν ἀπ'
τὴν πείνα στοὺς δρόμους. Καὶ ὅτι τῶν ἀδυνάτων ἀδύ-
νατο, νὰ μὴν εἶχαμε εὐθύς, κατηγορηματικὴ καὶ ἀπε-
ρίφραστη τὴν ἀπάντησι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπι-
στήμιου.Δὲν ξέρομε—καὶ δὲν ἐνδιαφέρει πιά αὐτό—ἀν
στάλησαν τὰ τρόφιμα ἐκεῖνα, καὶ—ἀν ναί—τί γινή-
κανε. Τὸ λυπερὸ γεγονός, εἶναι ὅτι τὸ Πανεπιστήμιο
Ἀθηνῶν δὲν ἐνόμισε ὅτι...μᾶς χρειάζεται ἀπάντησι.
Μακάρι νάταν—καλῶς—περιττὴ καὶ ἄς κράτησαν «τὸ
τουπέ τους» οἱ ἀνθρώποι.Ἄν ὅμως ἦρθαν τὰ τρόφιμα, καὶ μοιράστηκαν—
ἄπως θέλομε νὰ πιστεύομε ἐν τάξει, δηλαδὴ ὄχι
μεταξὺ τῶν καθηγητῶν καὶ λοιπὰ, μὰ στοὺς φοιτητὲς
καὶ στὸν κόσμον δὲ θᾶπρεπε νὰ μᾶς τὸ ποῦν ἀδερφέ,
ἐκδικόντας μας καὶ γιὰ τὴν ἐρώτησή μας τὴν πρώτη;
Λοιπόν, τὸ ἀναμένομε.

Ὁ Οὐγκῶ.. χοροδιδάσκαλος!

Ὁ Θεσσαμένης—μπαλλίστας..

Τερψικάρδια πράγματα, φάνεται πὼς γίνηκαν
στὴ...θεατρικὴ Θεσσαλονικῆ. Στὰ θέατρα «Ἐσπερος»
καὶ «Μακεδονικόν» παίχτηκαν—λέει—ἀπὸ μεγάλους
θιάσους, ἐκεῖ οἱ «Ἀθλοῖοι» καὶ «ἡ Παναγία τῶν Πα-
ρισίων» τοῦ Βίκτωρα Οὐγκῶ, διασκευασμένα...σὲ ὁ-
περέτες!

Στοὺς «Ἀθλοῖοι», μάλιστα—λέει—ὁ περιλάλη-

τος ἥρωας (κάθε παληάνθρωπις) Θεσσαμένης, ἔκα-
νε... νοῦμερο ἐπιθεώρησι! (...Ἐπόμενο ἦταν ἀπὸ
ἓναν τέτοιο παληάνθρωπο...). Μὰ δὲ φτάνει αὐτό,
παρὰ χόρεψε—λέει καὶ μπάλλους Σπανιόλικους.
Διάολε!... Θεσσαμένης δὲ λέγεται; Θάρσεφε!Δὲν ἀπομένει λοιπὸν παρὰ νὰ ἰδοῦμε ὑπὸ μορφῆ...
παξιμάδας μὲ σὲ ἐκβακχευμένα ντεκὸρ καὶ τὴν «Ἀν-
τιγόνη» τοῦ Σοφοκλή, ἢ τὴν «Ἰφιγένεια ἐν Ταύ-
ροις» νὰ μᾶς χορεύουν τὸν ἱερό καὶ δέβηλο χορὸ
τῆς κοιλιᾶς!...

Μὴ χειρότερα.

Κριτικὰ ρεζί—λη—τάλ..

Σουῖτα σὲ μὴ μεῖζον!

Εἶναι τὸ ὄνομα μιᾶς Γαλλικῆς «σουῖτας» τοῦ
Μπάχ, ποῦ θάδινε κάποια κυρία Ρ. Μ. σὲ ρεσιτάλ
στὴν Ἀθήνα. Ἡ κυρία ὅμως ἀρώστησε καὶ τὸ ρεσι-
τάλ ἀναβλήθηκε.Ἔτσι, ὁ γνωστότατος τεχνοκριτικὸς καὶ πρόεδρος
τῆς «Ἐνώσεως Ἑλλήνων θεατρικῶν καὶ μουσικῶν
κριτικῶν» κ. Ἰωάν. Ψαρούδας, ἔπεσε σ' ἓνα λάθος...
ἀπλῆς τακτικῆς! Ἀπληροφόρητος γιὰ τὴν ματαίωσι,
δημοσίεψε στὸ «Ἐλεύθερο Βῆμα» τῆς 12]10]43 γλα-
φυρῆ καὶ σοφὴ κριτικὴ ὅπου ἔλεγε τοῦτα: «Ἐξαιρετι-
κὸ τὸ ρεσιτάλ τῆς κυρίας Ρ. Μ. Ἐρμηνεύσε κατὰ
τρόπον ὅλως ἀνώτερον τὴν Γαλλικὴν σουῖταν τοῦ
Μπάχ σὲ μὴ μεῖζον καὶ λὰ ὕρεση μεῖζον»...Ἔτσι, μεταξὺ μὴ μεῖζον (τί δηλαδὴ; μὴν εἶναι
τῶν... ἀρχαίων ἐκεῖνο «μηδὲν ἄγαν!...») καὶ ...τρα-
λα λὰ ὕρεση μεῖζον, τὸ ρεσιτάλ τῆς Κ^ας Ρ. Μ. ἔγι-
νε.. ρεζιλιτάλ τοῦ Προέδρου!..

Μισα κα λὰ τὸ λοιπόν...

Τὸ «Νέο Πνεῦμα»

Δύο φίλοι καὶ γνωστοὶ λογοτέχνες, οἱ κ. κ. Διον.
Βογόπουλος καὶ Νικ. Σταθάκης, πούχουν κάνει καὶ οἰδιό
του;—καὶ μάλιστα μὲ ἐπιτυχία πολὺ—διευθυντὲς πε-
ριοδικῶν, ἀναγγέλου γιὰ τὸν προσεχῆ Γεννάρη τὴν
ἐκδοσι νέου περιοδικοῦ μὲ τὸν τίτλον «Νέον Πνεῦ-
μα». Κατ' ἀρχὴν—καὶ κατὰ τέλος—δὲν μπορεῖ κα-
νεὶς παρὰ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν χαρὰ του, ποῦ μέσα σὲ
τόσο δύσκολες μέρες ἔχομε τέτοιες πνευματικὲς ἐκδη-
λώσεις, ποῦ νὰ δείχνουν, πὼς ἡ πνευματικὴ Ἑλλάδα
εἶναι πάντα πάνοπλη καὶ ζωντανή.Συγχαίροντες, τοὺς πάρα πάνω συναδέλφους, δὲν
ἔχομε παρὰ ἐγκάρδια καὶ χαρούμενα νὰ τοὺς εὐχῆ-
θοῦμε καλὴ ἐπιτυχία στὴν καινούργια του πορεία.

Ο λόγος περί χώρου

Πάρα πολλές και διαλεχτές συνεργασίες πέρνουμε, από καιρό τώρα, για τα «Ε. Γ.» που, όμως, για να μπουνε χρειάζονται πολλές συνέχειες.

Λυπούμεθα ειλικρινά, που ο περιορισμένος χώρος μας δεν μᾶς επιτρέπει να δώσουμε, στο φῶς τῆς δημοσιότητας, τις συνεργασίες αυτές. Ένα περιοδικό με ὀκτώ μονάχα σελίδες, δεν μπορεί να δημοσιεύει συνέχειες, και μάλιστα μία φορά τὸν μήνα που βγαίνει, ἐχτός κι' ἂν θέλει ν' αὐτοχειριασθῆ.

Μέσα στις λίγες αυτές σελίδες μας πρέπει να δώσουμε—γιατί έτσι, ἔμεϊς τουλάχιστο, ἀντιλαμβανόμαστε τὸν προορισμὸ ἑνὸς περιοδικοῦ—ἕνα ἐπίκαιρο ἄρθρο, ἕνα χρονογράφημα, ἐπίκαιρα σχόλια και κρίσεις, τὴ κριτικὴ τοῦ βιβλίου, τὴ ποιησι, τὴ καλλιτεχνικὴ κίνησι, ἕνα μικρὸ διηγηματάκι, μίαν σύντομη μελετοῦλα και τόσα ἄλλα πράγματα. Πῶς, λοιπόν, νὰ χωρέσουν μέσα ἐκεῖ, και συνέχειες; Ἡ πῶς νὰ θυσιάσουμε, τ' ἀπαραίτητα αὐτὰ δημοσιεύματα γιὰ νὰ πιάνουμε με μίαν μελέτη 3—4 σελίδες, που αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἐδηγήσῃ στο κλείσιμο—γιατί έτσι εἶναι και σωστό; Γι' αὐτοὺς, ἄλλως τε, τοὺς λόγους, κόψαμε ἀπὸ καιρὸ τὴ συνέχεια τῆς ἀριστουργηματικῆς μελέτης «πῶς ἀγαποῦν οἱ ἄνδρες και πῶς οἱ γυναῖκες» και γι' αὐτὸ κρατοῦμε, ἀπὸ καιρὸ, ἀκόμα στο συρτάρι μας, ἀδημοσίευτες ἐργασίες, που τις ἀναγγείλαμε, κι' ὅλας—μὰ θέλουν συνέχειες—τῆς κ. Φ. Μίχα—Σκαρίμπα, και τῶν κ. κ. Τ. Δόξα, Ν. Μπελλάσα, Τ. Γιαννακοπούλου, Δ. Σαμπάνη, Π. Ἀθηναίου κ. ἄ.

Ἀπ' αὐτὲς δύο—τρεις που εἶναι συντομότερες, θὰ τις περάσουμε, εἰς ἕνα τῆς ἄλλης ἀπαραίτητου ὕλης, σὲ πρώτη εὐκαιρία που θὰ μᾶς δοθῆ.

Τώρα παρηκαλοῦμε θερμὰ τοὺς φίλους συνεργάτες, νὰ λάβουνε ὑπ' ὄψιν τους τὰ πάρα πάνω και νὰ μὴ μᾶς στέλνουν συνεργασίες με συνέχειες, γιατί ἡ δημοσίεψι των εἶναι ἀπόλυτα ἀδύνατη.

Κάθε κομμάτι, που θὰ ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν μίαν σελίδα τοῦ περιοδικοῦ δὲν θὰ μπαίνει ἔστω κι' ἂν πρόκειται περὶ ἐπικαιροῦ ἀριστουργήματος ἐξαιρετικοῦ.

Μέτρα ἀνάγκης

Ἡ ἀράνταστη ἀκρίβεια τοῦ χαρτιοῦ και τῶν τυπογραφικῶν, μᾶς ἀναγκάζει νὰ λάβουμε ὠρισμένα μέτρα.

Και πρῶτα—πρῶτα: νὰ μᾶς ἐπιτρέψουν ὅσοι φίλοι μας πέρνουνε ὡς τώρα δωρεὰ τὸ φύλλο μας, νὰ τοὺς θεωρήσουμε ἀπὸ τὴν πρώτη τοῦ νέου χρόνου 1944, ὡς συνδρομητὲς—πλὴν τῶν ταχικῶν συνεργατῶν μας.

Δεύτερο: Ὅσοι συνδρομητὲς καθυστεροῦν τις συνδρομὲς τους νὰ μᾶς τις στείλουν ἕσο τὸ δυνατό περὶ

γρήγορα.

Και τρίτο: Ἐκεῖνοι που πέρνουν τὸ φύλλο μας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐκδόσεως του—και που δὲν μᾶς ἔστειλαν ποτὲ συνδρομὴ—και εἶναι τόσοι πολλοὶ στὴν Ἀθήνα, τις ἐπαρχίες και τὴν ὑπαίθρο Εὐβοία—ἔαν μέχρι τῆ 15 Ἰανουαρίου 1944 δὲν συγκινηθοῦν νὰ μᾶς στείλουν τις συνδρομὲς τους, θὰ τοὺς διαγράψουμε, ἀφοῦ πρῶτα τοὺς ζητήσουμε συγγνώμη γιὰ τὴν ἐνόχλησι, που τοὺς κάναμε 21 μῆνες με τὴν ταχτικὴ ἀποστολὴ τῶν «Εὐβοϊκῶν Γραμμάτων».

Νέοι συνεργάτες

Μέσα στο διαλεχτὸ μικρὸ ἐπιτελεῖο τῶν συνεργατῶν τοῦ περιοδικοῦ μας, συναριθμοῦνται, ἀπὸ σήμερα, δύο ἀκόμα διαλεχτοὶ συνεργάτες: Οἱ κ. κ. Λ. Ἀναπλιώτης και Φοῖβος Δέλφης, περὶ τῶν ὁποίων κάθε σύστασι θεωροῦμε δλότελα περιττὴ.

Και χρονογράφημα

Ἀπὸ τὸ φύλλο τοῦτο ἐγκαινιάζουμε, στὴ δευτέρη σελίδα, ταχτικὸ χρονογράφημα τοῦ ξεχωριστοῦ μας συνεργάτη κ. Γιάννη Σκαρίμπα, που με τὸ σπινθηροβόλο πνεῦμα του και τὴ μαεστρίαν, που τὸν διακρίνει, θὰ χριζεῖ στοὺς ἀναγνώστες μας ἀληθινοὺς ὡρες πνευματικῆς ὁροσιάς.

Ἄρης Ψυχουαυδόπουλος

Ἀπὸ τὴ καινούργια Σμύρνη μᾶς ἔρχεται τὸ μήνυμα τοῦ χαμοῦ ἑνὸς μουσολάτρη νέου, γεμάτου ἐλπίδες κι' ὄνειρα: Τοῦ Ἄρη Ψυχουαυδόπουλου, που ταχτικὰ βλέπαν τὸ φῶς, στις στήλες μας, σατυρικά του ἐπιγράμματα με τὸ ψευδώνυμο Ψυχ—Ἄρης. Πέθανε, ἔπειτα ἀπὸ ἐξαντλητικὴ ἀρρώστεια μέσα στὴν πνευματικὴ του ὁρασι—ἦταν 25 μονάχα χρόνων.

Ξεχωριστὰ ἀπὸ τὰ σατυρικά του, ποῦχαν δημοσιευθῆ σὲ διαφορα περιοδικὰ κι' ἐφημερίδες, εἶχε ἐκδόσει περίσου και τὴ συλλογὴ «Εὐθυμὴ Λύρα» που ἄρεσε πολὺ και γίνηκε μ' αὐτὴ περισσότερο γνωστὸς. Στὸ μεταξύ και πάνω στο μακροχρόνιο κρεββάτι τοῦ πόνου του ἐτοίμαζε νέα συλλογὴ, που δὲ πρόφτασε νὰ τὴν δώσει.

Τὰ «Εὐβοϊκὰ Γράμματα» που τόσο εἶχανε ἐνθαρρύνει τὸν ἀληθινοὺς νέο, στὸν ὠραῖο του πνευματικὸ δρόμο, θλίβονται ἰδιαίτερα και συλλυποῦνται θερμὰ τοὺς πικραμένους δικούς του.

ΕΤΟΙΜΟ ΓΙΑ ΤΥΠΩΜΑ

ΝΙΚΟΥ Γ. ΚΑΘΡΕΠΤΗ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΦΥΓΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Θωμᾶ Θανασέκου: «Εὐβοϊκὰ Χρονικά»

Χρονογράφημα

Τὸ «Ἑλληνικὸ Χρονογράφημα»—ἄνθος Γαλλικὸ λεπτειλίεπτο, μεταφτευμένο σιτὸν τόπο μας ἀπὸ τις παρυσιάνικες σέρες τοῦ λόγου—πολὺ βέβαια ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ τοῦ μοιάσει ἐκεῖνοῦ. Γιὰ λόγους ἄλλους (χώρον, τόπον και χρόνον) και γιὰ ἕναν—τὸν σπουδαιότερο—ἀκόμα: τὴν ἔλλειψη μεγάλης φιλολογικῆς μας παράδοσης, τὸ φῖνο αὐτὸ εἶδος τοῦ λόγου, που ἐκεῖ στὴν σημερινὴ¹⁾ και μεγάλη πατριδα του, σφίγγει βαρὺ δόρυ εὐγενείας ἐδῶ σὲ μᾶς ἔμεινε σιτὴν πρωτόλεια μορφή του. Μολαταῦτα και τέτοιο, ἦταν ἀσύγκριτ ἀνώτερο ἀπὸ τὰ παράλληλα, ἐκεῖνα τῶν γειτονικῶν μας φιλολογικῶν: τὸ βαλκανικὸ και τὸ Τούρκικο. Ὁ Κορνουλάκης, ὁ Νιρβάνας, ὁ Ροῦδης (ὁ τελευταῖος ἀλλοιῶτικα) τοῦδωσαν περιεχόμειο κι' ὄνομα περιωπὴ και φρεσκαῖδα. Κι' εἶχ' ἔρθ' ἐποχὴ που φωτοβόλησε γύρω του σὰν χρυσὸ βεγγαλικὸ μες σὲ νύχτα.

Μὰ με τὸ λείψιμο τῶν «καλλιεργητῶν του» ἐδῶ, πῆρε «τὴν κατοῦσα» πὸν λένε. Κατρακόλησε σιτὴν πρωτόγονη πλάση του—χοντροκόπημα ἀληθινὸ μὲρὸς σιτὸ ἄλλο. Ἔγινε μὰ καθημερινὸτητα ἀνούσια. Καὶ γι' αὐτὸ τὸ ξετέσμα του ἔως ἀφροῦ, πάλι καλά. Μὰ ἀπὸ καῦποσα—μᾶλλον πολλὰ—χρόνι, τὸ πορᾶλοβε ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Μελάς και τὸ κατὰ νιτὸς ἀληθινὸ νερὸ χύτη. Καὶ ἀγωγὸ κάθε ναρκισσομοῦ του κι' ἐμπαύσιας, κάθε του ἀσκημᾶς και μὲζέριας.

Ἦτσι, τὸ δυστυχημένο—μὰ ἄλλοτε ὠραῖο—ἑλληνικὸ χρονογράφημα, ἔλειψε ἀπὸ φιλολογικὸ εἶδος λόγου. Περιοῦσιγε νὰ τὸ ἀσκοῦν, με κάποια ἐπιτυχία ἐκεῖνά, ἀλλὰ με ἀφοσίωση κι' ἀγάπη ὁ Βίοναλης, ὁ Παλαιολόγος, ὁ Διδωρικός, ὁ Ἀνιτος, ὁ Παπαδόπουλος κ. ἄ. Ἄς ἐλπίσουμε δι οὗτοι, θὰ τὸ ξανανεώσουν σὰν πρῶτα. Θὰ τοῦ ξανανέωσουν αὐτοὶ τὴν πρωτινὴ πανοπλία του, τὴν ἀστραφερωὴ και ὠραία.

Παράλληλα μ' αὐτοὺς, και ὁ κ. Θανασέκος ἐδῶ—Χαλκιδέος—τὸ ἐπιμειεῖται με πίστη. Καὶ εἶναι χρονογράφος αὐτός. Τὸ δικὸ του χρονογράφημα ἔχει παλμὸ και ζωὴ, ἔχει νεῖατα και μίτριὸ βίδυλλικὸ, φτερωτὸ και γελοῦμενο, (πολλὲς φορές διειρητικὸ με χρονοὲς ἀνταυγεις ἰόσιων) ἀφίει—σὰν μεταξωτὸ φροῦ—φροῦ—τις φροῦγες του, πάνω ἀπὸ τοὺς γκρεμοὺς τῶν ψυχῶν μας.

Ποῦ ξέρεις ἂν μὴ ὁ ἄσκημος αὐτός ἐπαρχιώτης

1) Ἰδρυτὴς τοῦ «Χρονογράφηματος» εἶναι ὁ Λουκιανὸς ὁ περιφήμος σοφιστὴς τῶν Σαμώσων (120—200 μ. Χ.)

«γραφιᾶς» δὲν μᾶς φέρει—τοῦτος τὴ δάφνη; Τὸ στέφος αὐτουνοῦ τοῦ λόγου τοῦ τέλειου, κληρονομιά μας ἀρχαία;

Θῶμος Ξαφᾶς

Γιώργη Κ. Παπαγεωργίου:

«Ἀπλὰ Τραγούδια» Ποιήματα

Ἀπλὰ τραγούδια—αὐτός εἶνε ὁ τίτλος και τὸ περιεχόμειο τοῦ ποιητικοῦ βιβλίου που παρουσιάζει ὀχι βέβαια τὰ πρωτόλεια του με μίαν μικρὴ, διαλεγμένη συγκομιδὴ ἀπ' τὸ ἔργο του ὁ κ. Γιώργη Κ. Παπαγεωργίου, τραγούδια λυρικά, με τὸ αἶσθημα τῆς νοσταλγίας, τοῦ δέους και τῆς γαλήνης. Κι' αὐτὸ θέλτε, τραγούδια ἀπὸ μίαν παλιά ἐποχὴ που δὲν ἔχει τὸ συγκλονισμό και τὴν ἐκφραστικὴ ἀνάγκη τοῦ σήμερα.

Γι' αὐτὸ δὲ ζητοῦμε ἀπ' τὸν ποιητὴ τὸ δρᾶμα τοῦ καιροῦ μας, τὸ ἐναγωνίιο πάθος και τὴ σκληρὴ ἐπιτευξη Ζητοῦμε και βρίσκουμε τὴ λιτὴ στιχουργία, κάποιους ξεπερασμένους τόνους, αὐτὸ που μπορούμε νὰ ποῦμε κι' ἔμεϊς σὲ μιὰν ὠρα ἀνακούρισης:

Μὰ κλέ μου πὲς κι' ἀπόψε
τὸ μικρὸ τὸ παραμῦθι
γιὰ τοὺς δράκους, γιὰ νεράιδες
γιὰ τὴν ὠρια κοπελλιά....

Μερικοὶ θᾶκριναν ἀνεδαρική τὴ μικροσκοπικὴ αὐτὴ συλλογὴ, τοὺς τόνους και τὴ σκέψη ἀκόμα τοῦ κ. Παπαγεωργίου. Ἄν ὅμως θὰ ξεκινούσαν ἀπ' τὴ ρομαντικὴ διάθεση τοῦ ποιητῆ, θᾶταν πιὸ ἐπιεικεῖς και λιγότερο ἀπαιτητικοί. Βέβαια, ὁ ρομαντισμὸς σήμερα ἀνήκει πλᾶ στο παρελθόν, ἡ μνήμη του ὅμως ἀπαιτεῖ κάπου—κάπου κάποια προσφορὰ, ἔστω κι' ἂν ἡ προσφορὰ αὐτὴ δὲ μπορεί νὰ μιλήσει βαθυτέρα μας και νὰ μᾶς δώσει τὸν πρεπούμενο καλλιτεχνικὸ κραδασμό.

Γάκης Δόξας

«Τέχνη και Ζωὴ»

Κυκλοφόρησε τὸ 3ο φύλλο (Δεκεμβρίου) τοῦ περιοδικοῦ «Τέχνη και Ζωὴ» με διαλεχτὴν συνεργασία παλιῶν και νέων λογοτεχνῶν. Ταχτικοὶ συνεργάτες ὁ κ. Γ. Ι. Φουσάρας (κριτικὸς θεάτρου) και ὁ κ. Γεράσιμος Ἀμπάτης (κριτικὸς βιβλίου).

«Νεοελληνικὴ Μοῦσα»

Ἐλάβαμε τὴν διμηνὴ ἐκδοσι ποιήσεως μελέτης και κριτικῆς τῆς «Νεοελληνικῆς Μοῦσας» με διαλεχτὴ και πλούσια ὕλη.

Ἐλάβαμε ἀκόμα μ' ἐπίκαιρη και ἐξαιρετικὰ φροντισμένη ὕλη τὸ «ΠΑΝΕΥΒΟΪΚΟΝ ΒΗΜΑ» και τὸν «ΕΥΒΟΪΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ».

Γραμματοκιδώτιο

Δεκέμβρης 1943

Κον Α. Αναπλιώτην (Λεκόπουλον) και **Φ. Δέλφην**, Ἀθήνας. Θερμά γιά όλα σας εὐχαριστοῦμε.

Κον Γ. Φουσα, Ἀθήνας. Πάντοτε ὀλόψυχα δικοί σας. Ὅταν μᾶς ξαναγράψετε μᾶς ἐσωκλείετε τὰς ἀποδείξεις τῶν βιβλιοπωλείων.

Κον Κ. Φαίδιμον, Ἐνταῦθα. Πήραμε καί τήν νέα συν-εργασία σας, τήν ὁποίαν καί ἰδιαίτερα θά προσέξωμε.

Δαν Ἐλ. Γκριτ. Ἐνταῦθα. Τό ξαφνικό φανέρωμά σας ἦτανε γιά μᾶς, μιά πολύ χαρούμενη ἐκπλήξη. Μπράβο σας! Τό ξεκίνημά σας δείχνει πῶς θά φτάσετε πολύ γρήγορα στούς καλλίτεροους δρόμους τῆς τέχνης. Ἀπ' ὅσα μᾶς στείλατε ξεχωρίζουμε τὰ «Καῦμούς», «Κάποιο ταξίδι» καί «Μητέρα».

Κον Ν. Τετανέν, Ἀθήνας. Ἀτυχῶς τὰ ὑπ' ἀριθ. 1—12 φύλλα τῶν «Ε. Γ.» ἔχουν ὀλοκληρωτικά ἐξαντληθῆ.

Κονς Ι. Θρεψιάδην, ἔφορον Ἀρχαιοτήτων, Θήβας, **Ν. Γ. Καθρέπτην**, Πειραιᾶ, **Π. Γεωργιάδην**, **Π. Πρωτόπαπην**, **Κ. Πολίτην**, **Κ. Χρυσικόπουλον**, Ἀθήνας, **Α. Ἰαραχάλιον** Ψαχνᾶ, **Θ. Μαυροβίτην** Πάληουρα, **Δαν Νίτσα Πολίτη**, **Καν Λούλα Σμιτζίη**, καί κ. κ. **Κ. Ξαρχᾶν**, **Τ. Κοτσόπουλον** ἔνταῦθα. Θερμές εὐχαριστίες γιά τήν πρόθυμον ἀποστολή τῶν συνδρομῶν σας.

Κον Τ. Φούφαν ἔνταῦθα, πήραμε τή νέα συνεργασία σας καί τή συνδρομή σας καί σας εὐχαριστοῦμε πολύ.

Κον Χαρ. Κοροβόν Μαντοῦδι. Ὁ φίλιτος κ. Μαρμαράς μᾶς κατέβαλε τήν ἐτησία συνδρομή σας καί σας εὐχαριστοῦμεν.

Δαν Μαίρη Παπαδοπούλου ἔνταῦθα, θερμά σας εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας καί τήν ἐνίσχυσιν πού κάνετε στό τόσο δύσκολον ἔργο τοῦ περιοδικοῦ μας.

Μερικῆς γνώμης γιά τοὺς «Καῦμούς»

τοῦ κ. Νίκου Παπαγεωργιοπούλου

...Ὁ Νίκος Παπαγεωργιοπούλος εἶναι ὁ αὐριανός ποιητής.

Στίλων Πιττακῆς

...Τό αἶσθημα κυριαρχεῖ στή συλλογή Σας καί μάλιστα ἐπι-λεγμένο ἀπόναν εὐγενικό κόσμο, κόσμο ὁμαντικό. Τοῦτο, δείχνει κονιά στήν τάση σας νά τραγουδάτε καί κάπου—κάπου νά συλ-λαμβάνετε πλατύτερον νοήματα καί καθολικώτερους σκοπούς, τήν ἠθική στήν Τέχνη σας καί σας τιμᾶ.

Τάκης Δόξας

...Οἱ στίχοι σας γραμμένοι μέ ἀγνή ποιητική διαθέση δίνουν πολλές ἐλπίδες γιά τή μελλούμενη ποιητική ἐξελίξή σας

Γεώργιος Φουσαράς

...Εἶναι ξεκίνημα ἀληθινό καί ἀναζητήση οἱ «Καῦμοί» καί ἀνάμεσα τοὺς ξεχωρίζει ἄγρια ἡ καλλιτεχνική ἀτομικότητα τοῦ ποιητῆ γεμάτη πνοή λυρική καί νόημα ποιητικό.

Τάκης Γιαννακόπουλος

...Τό παρατηρητικό καί εἰδικευμένο μάτι μπορεῖ εὖ ὅλα νά διακρίνει στοὺς ὄριμους καρπούς τῆς Συλλογῆς σας, τήν ἀστεί-ρευτη ποιητική φλέβα πού σας ὠδεῖ πρὸς τήν δημιουργία.

Νίκος Δινάρδος

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ

ΣΦΡΑΓΙΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΑΝ. ΣΚΑΡΙΜΠΑΣ**Ὁ Ἑλληνικός στίχος****Γενήθη τὸ ἀγγελουδί(*)**

Γενήθη τὸ ἀγγελοδιμάς, τὸ μύρωσαν οἱ μούρες.
γενήθη τὸ ἀγγελουδί, τὸ ἀγγελουδί.

Μύρισε τὸ σπίτι μας λουλούδι
καί ανοίξαν διάπλατα νὰ μπεῖ τὴ θύρες.

*

**

Μάβρα μαλιά με κιστανές μπουκλίτσες γύρα, γύρα
θεῖ μου τόχα ονειρεφτεῖ μιά μέρα

τὸ στόμα του με φώναζε πατέρα
καί σκόρπαγε τὸ σῶμα του τὰ μύρα.

11-9-43

Φοίβος Δέλφης

(*) ἀπ' τήν ἀνέκδοτη συλλογή μου ἐμπνευσμένη ἀπ' τὸ παιδί μου με τὸν τίτλο: «Δῶρο στο θεό».

Νέο Περιοδικό

Ἀγγέλλεται ἡ προσεχῆς ἐκδόσις νέου μηνιαίου φιλολογικοῦ καί ιστορικοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέον Πνεῦμα» καί ὑπὸ τήν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Διον. Βογοπούλου καί Νικ. Σταθάκη, ἄλλοτε διευ-θυντῶν τοῦ μὲν πρώτου τοῦ περιοδικοῦ «Πεῦμα» τοῦ δὲ δευτέρου τοῦ περιοδικοῦ «Νέοι Δρόμοι».

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ

Συμπληρωματικά σημειώνουμε πῶς τὸ ρεσιτάλ πιάνου, γιά τὸ ὁποῖο γράφτηκε—χωρὶς νά δοθῆ—καί δημοσιεύτηκε ἢ κριτικῆ τοῦ κ. Ψαρούδα, θά τὸ ἔδινε ἡ κ. Ρένα Κυριακοῦ.

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ & ΒΙΟΧΗΜΙΚ. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

Δ^{ΟΣ} ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΝΔΗ

Ἱατροῦ Μικροβιολόγου

ΧΑΛΚΙΣ — Ὁδὸς Βύρωνος 7

ΚΙΝΗΜ)ΦΟΣ "ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ,"

ΠΕΜΠΤΗ - ΚΥΡΙΑΚΗ

Τὸ κομποτέχνημα τῆς Γαλλικῆς παραγωγῆς

ΑΜΑΡΤΩΛΑ ΝΕΙΑΤΑ

μὲ τὸν

ΡΑΙΜΥ